

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

เหตุผล

การจัดการขยะเป็นปัญหาที่สะสมมาเป็นเวลานาน เนื่องด้วยความล่าช้าของโครงสร้าง
การจัดการขยะของประเทศไทย และการที่มีหน่วยงานหลายหน่วยงานจัดการขยะทำให้ขาดการบูรณาการ
ในการบริหารจัดการขยะ ซึ่งส่งผลถึงการรวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญในการนำไปกำหนดนโยบาย
ด้านการจัดการขยะของชาติ ส่งผลให้ประเทศมีพื้นที่รับจัดการขยะที่ไม่ถูกต้อง เช่น บ่อเทกองซึ่งปล่อยมลพิษ
สู่สิ่งแวดล้อมและประชาชนมากกว่า ๒,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ โดยไม่ได้มีมาตรการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนจาก
การดำเนินงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยของประชาชน นอกจากนี้ประเทศไทย
ยังไม่มีกฎหมายที่สนับสนุนการเกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนด้วยการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในการจัดการ
ขยะที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ของตัวเอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียน
ทรัพยากร พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา
กฎกระทรวง ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ขยะ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ผู้ก่อกำเนตมีความประสงค์ที่จะไม่ใช้งานแล้วไม่ว่าจะมีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่ใด ๆ ก็ตาม โดยแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ และขยะที่ไม่นำมาใช้ประโยชน์ใหม่

“ขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่” หมายความว่า ขยะที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้

“ขยะที่ไม่นำมาใช้ประโยชน์ใหม่” หมายความว่า ขยะที่มีความประสงค์ที่จะกำจัดหรือทำลายทิ้ง

“ขยะอันตราย” หมายความว่า ขยะที่มีลักษณะเป็นอันตรายที่อาจก่อให้เกิดการปนเปื้อนหรือแพร่กระจายหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ หรือเกิดอันตรายต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการกำหนด

“ขยะติดเชื้อ” หมายความว่า ขยะที่มีเชื้อโรคปนอยู่โดยมีแหล่งที่มาจากการรักษาพยาบาล การทดลองในห้องปฏิบัติการ ยารักษาโรค การชันสูตรศพหรือซากสัตว์ หรือกรณีอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดโรคได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

“ขยะอุตสาหกรรม” หมายความว่า ขยะจากการประกอบกิจการโรงงาน รวมถึงวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพ

“ขยะที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพ” หมายความว่า ขยะที่สามารถย่อยสลายได้โดยชีวภาพ เช่น เศษอาหาร หรือเศษพืช เป็นต้น

“ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานได้หรือไม่ประสงค์จะใช้งานอีก

“ผู้ก่อให้เกิดขยะ” หมายความว่า บุคคล นิติบุคคล หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน รวมถึงตลาด อาคาร โรงเรียน โรงแรม โรงงาน โรงพยาบาลหรือที่อื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดขยะ

“ผู้ครอบครองขยะ” หมายความว่า บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองขยะ

“ผู้ผลิต” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์ ที่ผลิต หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายภายในประเทศ

“การขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต” หมายความว่า การกำหนดให้ผู้ผลิตมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตนเองตั้งแต่การผลิต นำเข้าหรือจัดจำหน่าย และจัดการเมื่อผลิตภัณฑ์ของตนเองกลายเป็นขยะ

“การจัดเก็บขยะ” หมายความว่า การรวบรวมจัดเก็บขยะที่มีการคัดแยกขยะจากต้นทาง และการจัดเก็บขยะเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ บำบัดหรือกำจัดต่อไป

“การคัดแยกขยะ” หมายความว่า การแยกขยะตามประเภทและลักษณะของขยะตามที่ได้อำหนดไว้เพื่อความสะดวกในการจัดการต่อไป

“ผู้รวบรวมจัดเก็บขยะ” หมายความว่า บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่รวบรวมจัดเก็บขยะไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ขนส่งขยะ” หมายความว่า บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ขนส่งขยะ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“การบริหารจัดการขยะ” หมายความว่า การจัดเก็บ การรวบรวม การขนส่ง การนำกลับมาใช้ใหม่ และการกำจัดขยะ รวมถึงการควบคุม กำกับ ดูแลการดำเนินการและภายหลังการดำเนินการบริหารจัดการขยะ โดยการนำหลักการลำดับขั้นของการจัดการขยะ ได้แก่ การลดการเกิดขยะ การใช้ซ้ำ การรีไซเคิล การนำกลับมาใช้ใหม่ด้วยการนำมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงหรือถ่านที่ และการกำจัด มาประยุกต์ใช้ตามลำดับ

“การหมุนเวียนทรัพยากร” หมายความว่า การลดการเกิดขยะด้วยการนำขยะไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการใช้ทรัพยากรต้นทาง

“การลดการเกิดขยะ” หมายความว่า การลดโอกาสที่วัตถุ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์จะเปลี่ยนสภาพเป็นขยะด้วยการออกแบบ การยืดอายุ และการลดการใช้วัตถุ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

“การใช้ซ้ำ” หมายความว่า การนำขยะหรือองค์ประกอบต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์อีกครั้งภายใต้วัตถุประสงค์เดิม รวมถึงการเตรียมการสำหรับการใช้ซ้ำ เช่น การทำความสะอาด และซ่อมแซม เป็นต้น

“การรีไซเคิล” หมายความว่า การนำขยะเข้าสู่กระบวนการผลิตเพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ตามผลิตภัณฑ์เดิมหรือวัสดุใหม่ รวมถึงการจัดการสารอันตรายด้วยการนำมาเข้าสู่กระบวนการผลิตใหม่ แต่ไม่รวมการนำกลับมาใช้ใหม่ด้วยการนำมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงหรือถ่านที่

“การนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ ที่นำขยะมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง โดยการทดแทนวัสดุอื่น ๆ ตามรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนด

“การประกอบกิจการขยะ” หมายความว่า การประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะ ได้แก่ การคัดแยก การนำกลับมาใช้ใหม่ การกำจัด รวมถึงการบำบัดก่อนการกำจัด

“การกำจัด” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ ที่ไม่ได้นำขยะกลับมาใช้ใหม่ ตามรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการอนุญาตให้ดำเนินการประกอบกิจการบริหารจัดการขยะ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการขยะอย่างถูกต้องตั้งแต่การจัดเก็บ การรวบรวม การขนส่ง การนำกลับมาใช้ใหม่ และการกำจัดขยะ รวมถึงการควบคุม กำกับ ดูแลการดำเนินการและภายหลังการดำเนินการบริหารจัดการขยะ

(๒) ส่งเสริมให้เมืองเคอร์เฉพาะที่กำกับดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

(๓) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง โดยเฉพาะการแยกขยะอันตรายและขยะที่มีการนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และการห้ามทิ้งขยะที่ไม่ได้ผ่านการแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง

(๔) ส่งเสริมให้เกิดการหมุนเวียนทรัพยากรโดยนำหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตมาดำเนินการในการบริหารจัดการขยะในแต่ละประเภท

(๕) สนับสนุนให้เกิดการคัดเลือกวิธีหรือแนวทางการบริหารจัดการขยะของแต่ละท้องถิ่นตามเทคโนโลยีที่เหมาะสมพร้อมด้วยการประเมินด้านเศรษฐศาสตร์

(๖) ส่งเสริมให้มีมาตรฐานในการบริหารจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางพร้อมระบบควบคุมกำกับดูแลในทุกขั้นตอน

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายเกี่ยวกับโครงสร้าง แนวทางการบริหารกิจการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากรต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการขยะ มาตรฐาน วิธีการและเงื่อนไขในการประกอบกิจการขยะ และการจัดการการปนเปื้อนจากการประกอบกิจการขยะ

(๓) กำหนดนโยบาย อัตราการจัดเก็บขยะ อัตราการคัดแยก อัตราการนำกลับมาใช้ใหม่

(๔) กำหนดนโยบายการหมุนเวียนทรัพยากรโดยใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในแต่ละประเภทของขยะ

(๕) เสนอนโยบายในการจัดการพื้นที่ปนเปื้อนจากการประกอบกิจการขยะ

(๖) พิจารณาแผนการดำเนินงานของคณะกรรมการและงบประมาณรายจ่ายของสำนักงาน เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๗) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่คณะกรรมการเสนอ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้
บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใด ๆ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

คณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในสาขานิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือในสาขาอื่นอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร ทั้งนี้ จะต้องมิได้มีตัวแทนจากภาคประชาสังคมอย่างน้อยหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปีด้านการบริหารจัดการขยะ การนี้ระยะเวลาในแต่ละสาขาต่าง ๆ ข้างต้นให้สามารถนำมารวมกันได้

ให้เลขาธิการทำหน้าที่เป็นเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

การสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากรเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ภายใต้กรอบนโยบายของรัฐ

(๒) ออกประกาศกำหนดประเภทใบอนุญาตการประกอบกิจการขยะ และเสนอการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดประเภท ขนาด และลักษณะของกิจการขยะที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาต

(๓) กำหนดมาตรฐานการบริหารจัดการขยะเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

(๔) กำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงการนำมาตรการด้านการเงินการคลังและภาษีอากรในการบริหารจัดการขยะ และการหมุนเวียนทรัพยากรในแต่ละประเภทโดยใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในแต่ละผลิตภัณฑ์ให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

(๕) เสนอความเห็นต่อแผนการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร กำหนดเป้าหมายการบริหารจัดการขยะ และการนำขยะไปใช้ประโยชน์ของประเทศเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) ตรวจสอบการประกอบกิจการขยะของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และโปร่งใส

(๗) ออกระเบียบหรือประกาศกำกับดูแลมาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการ รวมทั้งมาตรการในการคุ้มครองผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

(๘) เสนอข้อบังคับและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่

(๙) ออกระเบียบหรือประกาศกำหนดนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมได้เสียหรือผลประโยชน์ทับซ้อนของกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) ออกระเบียบหรือประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร เงื่อนไขการนำส่งเงินและการจ่ายเงินเข้าองค์กรกลางที่ทำหน้าบริหารจัดการการหมุนเวียนทรัพยากร รวมถึงรายละเอียดแนวทางการทำประกันความเสียหายจากการประกอบกิจการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร เพื่อแก้ไขเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการบริหารจัดการดังกล่าว

(๑๑) ออกคำสั่งและกำหนดค่าปรับทางปกครองตามหมวด ๘ การบังคับทางปกครอง

(๑๒) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

(๑๓) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

(๑๔) ส่งเสริมสังคมและประชาชนให้มีความรู้และความตระหนักทางด้านการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

(๑๕) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

(๑๖) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใด ๆ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บรรดาคำสั่งที่ใช้บังคับเป็นการเฉพาะราย ให้มีผลเมื่อได้แจ้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งคำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายและไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๓) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือกรรมการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๔) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) กรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุมีความประพฤติเสื่อมเสียในการปฏิบัติหน้าที่
- (๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑
- (๘) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีเสนอชื่อคณะกรรมการสรรหา คณะหนึ่งมีจำนวนเจ็ดคนต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งให้ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวนสามคน
- (๒) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะ จำนวนหนึ่งคน
- (๓) ผู้แทนสภาวิศวกร จำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้แทนสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนหนึ่งคน
- (๕) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ไม่น้อยกว่าห้าปี ด้านคุ้มครองผู้บริโภคหรือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนหนึ่งคน

ในกรณีที่ไม่สามารถหาผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งตาม (๑) ได้ครบจำนวน ให้แต่งตั้งจากผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าในส่วนราชการอื่นที่เห็นสมควรแทนจำนวนที่ขาด

กรรมการสรรหาจะต้องไม่เป็นผู้มีคิตเป็นส่วนตัวกับผู้ประกอบกิจการชยะและการหมุนเวียนทรัพย์สินในช่วงเวลาดังกล่าว

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

การคัดเลือกผู้แทนตาม (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้กรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

กรรมการสรรหาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

เมื่อคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาหยุดปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๑๕ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ตามมาตรา ๘ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ จำนวนห้าคน เสนอต่อรัฐมนตรี พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวซึ่งต้องระบุชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๘ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น รวมทั้งต้องเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อต่อสาธารณชน

(๒) ให้รัฐมนตรีเสนอชื่อผู้ได้รับคัดเลือกพร้อมทั้งรายละเอียดตาม (๑) ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) ในกรณีที่มิได้มีผู้ได้รับอนุมัติไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกบุคคลตาม (๑) เสนอรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติต่อไป

(๔) เมื่อคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติบุคคลเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิครบจำนวนแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ ให้กรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๖ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้อง

(๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจหรือดำเนินการในกิจการการบริหารจัดการชยะ และคู่สมรสของบุคคลดังกล่าวต้องไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจหรือดำเนินการในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชยะ

(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ หรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในบริษัท หรือ องค์การที่ดำเนินธุรกิจหรือดำเนินการในกิจการการบริหารจัดการชยะ และให้รวมถึงคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของกรรมการนั้นด้วย

(๔) ไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นใดที่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือ เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ

ในการเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕ (๒) ให้นำลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งเสนอไปในคราวเดียวกัน เมื่อคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติบุคคลซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อถือได้ว่าตนได้เลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตาม (๔) แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๑๗ ภายในเวลาสองปีนับแต่พ้นจากตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะประกอบอาชีพหรือวิชาชีพที่เป็นผลให้ได้รับเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะมิได้ เว้นแต่เป็นการรับเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นเพื่อสำหรับศึกษาหรือวิจัยในฐานะอาจารย์หรือผู้ปฏิบัติงานทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้กับนิติบุคคลที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) นิติบุคคลอื่นที่ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าในนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง
- (๒) นิติบุคคลอื่นที่ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าในนิติบุคคลตาม (๑)
- (๓) นิติบุคคลอื่นที่ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าในนิติบุคคลตาม (๒)

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับกับการเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของนิติบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๑๘ ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๑๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะถือหุ้นของนิติบุคคลตามมาตรา ๑๗ ไม่ได้ เว้นแต่เป็นการถือหุ้นของนิติบุคคลโดยการซื้อในตลาดหลักทรัพย์ ตามจำนวนที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้กรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาหรือกระทำการอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ วิธีการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจขอให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ ก่อนการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใดของคณะกรรมการ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อบุคคล กลุ่มบุคคล หรือผู้รับใบอนุญาต ให้คณะกรรมการเปิดเผยสาระสำคัญของระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดนั้น และเปิดโอกาสให้บุคคล กลุ่มบุคคล หรือผู้รับใบอนุญาตที่จะได้รับผลกระทบนั้นแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ ตามกระบวนการในการรับฟังความเห็น ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ การออกคำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการ ให้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ในการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งใดของคณะกรรมการ ให้มีการบันทึกมติที่ประชุม พร้อมข้อเท็จจริงและเหตุผลซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งนั้นไว้ในรายงานการประชุมของคณะกรรมการ

ให้สำนักงานสรุปรายงานการประชุมของคณะกรรมการไว้ในรายงานประจำปีของสำนักงาน ซึ่งต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่กรรมการเข้าประชุมและขาดประชุม และต้องมีการตีพิมพ์ เพื่อเผยแพร่แก่ผู้สนใจหรือลงในระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานด้วย

ให้คณะกรรมการชี้แจงเหตุผลในการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งใด ที่มีผลกระทบต่อบุคคล กลุ่มบุคคล หรือผู้รับใบอนุญาตเป็นหนังสือภายในหกสิบวัน หากบุคคล กลุ่มบุคคล หรือผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับผลกระทบนั้นร้องขอ และหากการดำเนินการของคณะกรรมการดังกล่าวมีผลกระทบต่อสาธารณชนให้ชี้แจงเหตุผลในการดำเนินการดังกล่าวในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสำนักงานด้วย

ในรายงานประจำปีของสำนักงานตามวรรคสอง ให้สรุปผลการประชุมของคณะอนุกรรมการ และจำนวนครั้งที่อนุกรรมการเข้าประชุมและขาดประชุม และการดำเนินงานของบุคคลตามมาตรา ๒๐ ไว้ด้วย

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการและกรรมการเป็นผู้ปฏิบัติงาน โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ และบุคคลตามมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และลงเผยแพร่ในระบบสารสนเทศ อิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานด้วย

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและหมุนเวียนทรัพยากร

มาตรา ๒๖ ให้มีสำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมิได้เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๗ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของสำนักงานและให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ
- (๒) รับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมายหรือตามที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร
- (๔) ศึกษารวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร ชีตความสามารถในการบริหารจัดการขยะ สภาพการและสถานะในการจัดการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร การแข่งขันในการประกอบกิจการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร การพยากรณ์สถานการณ์การบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (๕) จัดทำประมาณการรายรับและรายจ่ายของสำนักงานเพื่อเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๒๘ กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เลขานุการ พนักงานเจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงาน โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงาน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว
 - (๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่นของเลขานุการ พนักงานเจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของสำนักงาน รวมทั้งการให้ได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่น
 - (๓) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลอง ปฏิบัติงาน การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การออกจากตำแหน่ง การถอดถอน การให้ออก การสั่งพักงาน วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ และการลงโทษสำหรับเลขานุการและพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงาน
 - (๔) การรักษาการแทนและการปฏิบัติการแทนในตำแหน่งของเลขานุการและพนักงานเจ้าหน้าที่
 - (๕) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้าง
 - (๖) การบริหารและการจัดการงบประมาณ ทรัพย์สิน และการพัสดุของสำนักงาน
 - (๗) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของสำนักงาน
- ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานเพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกและแต่งตั้งเลขาธิการ

เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๖ และสามารถปฏิบัติงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

มาตรา ๓๒ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๒ หรือตามสัญญาจ้าง เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ลาออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๖
- (๕) คณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง บกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรง หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๓๔ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับกับเลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งที่คณะกรรมการกำหนดด้วย

มาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ให้เลขาธิการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๓๖ สำนักงานอาจมีรายได้และทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้หรือผลประโยชน์อันได้มาจากการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๔) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

รายได้ของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง โดยไม่รวมถึงรายได้ตาม (๓) เมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงานของสำนักงาน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เหลือเท่าใดให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในกรณี

รายได้ของสำนักงานมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานเท่าจำนวนที่จำเป็นเพื่อเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๒)

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการเสนอแผนการดำเนินงาน งบประมาณรายจ่าย และประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณของสำนักงาน รวมทั้งแผนการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและผลประโยชน์อื่น ๆ ตามมาตรา ๓๖ (๑) เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

เมื่อได้รับความเห็นชอบแผนการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและผลประโยชน์อื่น ๆ ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและผลประโยชน์อื่น ๆ ให้สอดคล้องกับแผนดังกล่าว เพื่อให้สำนักงานมีรายได้ตามแผนการดำเนินงานที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว

สำหรับเงินอุดหนุนที่จะขอจัดสรรจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ให้รัฐมนตรีเสนอขอประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอรับการสนับสนุนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ ให้สำนักงานมีอำนาจครอบครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

สำหรับทรัพย์สินที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้นำส่งรายได้จากการดำเนินการเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๙ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ หรือทรัพย์สินของสำนักงานหรือมีผู้บริจาคให้ตามมาตรา ๓๖ (๓) ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

มาตรา ๔๐ การบัญชีของสำนักงานและกองทุนให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีการแยกบัญชีอย่างชัดเจน รวมทั้งต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงานและกองทุน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินและบัญชีทำการของสำนักงานและกองทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอก ตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานและกองทุน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด คุ่มค่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด

ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาทุกสิ้นปีงบประมาณ และเปิดเผยต่อสาธารณชน รายงานนี้ให้กล่าวถึงการรับและการใช้จ่ายเงินที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สำนักงานและกองทุนในปีที่ล่วงมา รวมทั้งเหตุผลในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ งบการเงินและบัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแผนงานที่จะดำเนินการในภายหน้าของคณะกรรมการ สำนักงานและกองทุน

หมวด ๔

การบริหารจัดการขยะ

ส่วนที่ ๑

การบริหารจัดการขยะ

มาตรา ๔๓ รัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้มีการบริหารจัดการขยะให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทางให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องนำลำดับขั้นของการบริหารจัดการขยะมาดำเนินการในทุกขั้นตอนของวงจรชีวิตของขยะโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ การบริหารจัดการขยะจะต้องได้รับการยอมรับทั้งในด้านเทคโนโลยี เศรษฐศาสตร์ และสังคม

(๒) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการคัดแยกขยะ การเคลื่อนย้าย การนำกลับมาใช้ใหม่ และการกำจัดตั้งแต่แหล่งกำเนิดขยะจนถึงที่กำจัดขยะ

(๓) กำหนดการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใช้วัตถุดิบที่ลดการเกิดขยะ การเรียกซากผลิตภัณฑ์คืนเพื่อการนำกลับมาใช้ใหม่ และการกำจัดขยะจากผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิต

(๔) กำหนดแนวทางในการลดการเกิดขยะและการนำกลับมาใช้ใหม่โดยการใช้แนวทางการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในการสนับสนุนด้านการเงิน การตลาด หรือมาตรการทางภาษี

(๕) กำหนดมาตรฐานในการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง ได้แก่ การคัดแยกขยะ กลางทาง ได้แก่ การรวบรวมจัดเก็บและขนส่ง และปลายทาง ได้แก่ การนำกลับมาใช้ใหม่และการกำจัด ให้เป็นไปตามหลักวิชาการ รวมถึงการติดตามตรวจสอบฟื้นฟูระบบการกำจัดเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

(๖) ประสานความร่วมมือระหว่างผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ หน่วยงานรัฐ สถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานเอกชน เพื่อจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมต่อการบูรณาการการบริหารจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๔๔ ในการบริหารจัดการขยะ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะทุกประเภท โดยให้มีการบูรณาการบริหารจัดการขยะ

(๒) พิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดเก็บขยะ การรวบรวม การคัดแยกขยะ การขนส่ง การนำกลับมาใช้ใหม่ การบำบัดและการกำจัด โดยจะให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะพื้นที่ได้ กำหนดให้การฝ่าฝืนในเรื่องใดต้องรับโทษตามการชำระค่าธรรมเนียมการจัดการขยะ การฟื้นฟูพื้นที่จัดการขยะ หรือเงินค่าประกันในการดำเนินการใด ๆ ตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) กำหนดเป้าหมายในการเก็บรวบรวม การคัดแยกขยะ การนำกลับมาใช้ใหม่ รวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ใหม่ในแต่ละประเภทของขยะและผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๘๒ โดยเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ทั้งนี้ เป้าหมายในการจัดการขยะดังกล่าวต้องมีการทบทวนทุก ๑๐ ปี และต้องมีการคัดแยกขยะและจัดเก็บกระดาช พลาสติก แก้วและขยะอินทรีย์ภายใน ๓ ปีนับแต่วันถัดจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ผลบังคับใช้

มาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดแนวทางการดำเนินการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานเอกชนผู้ผลิต เป็นผู้จัดให้มีการจัดเก็บขยะ การรวบรวมขยะ การคัดแยกขยะ การเคลื่อนย้ายขยะ การเรียกคืนขยะ หรือการกำจัดขยะได้ ในการนี้คณะกรรมการอาจเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนให้มีการใช้จ่ายงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง หรือการอื่นร่วมกันได้

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการกำหนดนโยบายและแนวทางการกำหนดอัตราค่าบริการในการประกอบกิจการขยะ ได้แก่ การเก็บขน การขนส่ง และการบำบัดกำจัด

ส่วนที่ ๒ หน้าที่ของผู้ก่อให้เกิดขยะ

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดหน้าที่ของผู้ก่อให้เกิดขยะ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดวิธีการจัดเก็บขยะ การรวบรวม และการคัดแยกขยะที่จะให้มีการกำจัดที่สามารถนำไปสู่การนำกลับมาใช้ใหม่หรือการใช้ซ้ำได้ รวมทั้งการใช้ภาชนะใส่ขยะให้เหมาะสมแก่การคัดแยกขยะแต่ละประเภท

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ก่อให้เกิดขยะจะดำเนินการคัดแยกขยะ การบริหารจัดการขยะ และการกำจัดขยะของตนในสถานที่ของตนเอง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้กำหนดหน่วยงานของรัฐที่จะมีอำนาจหน้าที่อนุญาต ควบคุม ตรวจสอบ และออกคำสั่งให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามไว้ด้วย

มาตรา ๔๘ ผู้ก่อให้เกิดขยะจะต้องให้ความสำคัญต่อการนำกลับมาใช้ใหม่มากกว่าการกำจัด ยกเว้นในกรณีที่มีการนำกลับไปใช้ใหม่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยสูงกว่าการจัด

ในการคัดเลือกแนวทางการบริหารจัดการขยะต้องให้การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมครบทั้งวัฏจักรวงจรชีวิตเพื่อเป็นเครื่องมือในการพิจารณา

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่กำหนดตามมาตรา ๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจากคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายภายในระยะเวลา ที่กำหนด ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งและมีได้แจ้งเหตุขัดข้องหรือขยายเวลาการปฏิบัติให้ถูกต้อง นอกจากต้องรับโทษ ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจอนุญาตการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการนำเข้าผลิตภัณฑ์ นั้นมีอำนาจพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการนำเข้าผลิตภัณฑ์นั้นได้

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ให้ผู้ก่อให้เกิดขยะปฏิบัติหน้าที่ได้ถูกต้อง ให้หน่วยงานของรัฐ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการขยะตามกฎหมายมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูล ให้คำแนะนำ และทำความเข้าใจ ให้ผู้ก่อให้เกิดขยะทราบหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง

ให้สำนักงานมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูล ให้คำแนะนำ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาพรวม การบริหารจัดการขยะของประเทศ มาตรฐานการบริหารจัดการขยะ และวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องในการบริหาร จัดการขยะตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย อาคารชุด ร้านค้า ตลาด ห้างสรรพสินค้า สถานประกอบการ โรงงาน สถานที่ทำงาน สถานพยาบาล หรือสถานที่ใด ๆ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับขยะ ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในอาคารสถานที่ที่ตนเป็นเจ้าของหรือครอบครอง ดังต่อไปนี้

(๑) นำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดก่อนการรวบรวมขยะที่เหลือไปทำการกำจัดหรือดำเนินการ อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(๒) ในกรณีที่ขยะที่จะทำการกำจัดเป็นขยะอันตรายหรือขยะติดเชื้อ ให้ทำการคัดแยกขยะ และทำการรวบรวมต่างหากจากขยะชุมชนทั่วไป

(๓) การกำจัดขยะด้วยตนเองให้ดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศในเรื่องนั้น ให้มีสิทธิได้รับส่วนลดหรือการยกเว้นค่าธรรมเนียม ในการกำจัดขยะ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่กำหนด

มาตรา ๕๒ สถานประกอบการที่มีขยะติดเชื้อ โรงงานที่มีขยะอุตสาหกรรม หรือสถานประกอบการที่มีขยะอันตราย จะนำขยะติดเชื้อ ขยะอุตสาหกรรม หรือขยะอันตราย ออกนอกสถานที่ประกอบการหรือโรงงานมิได้ เว้นแต่จะปฏิบัติให้ถูกต้องโดยจะต้องนำขยะไปจัดการในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น ทั้งนี้ สถานประกอบการหรือโรงงานมีหน้าที่รับผิดชอบขยะของตนเองจนกระทั่งขยะได้รับการบริหารจัดการแล้วเสร็จตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติที่คณะกรรมการกำหนด

ห้ามมิให้ผู้ใดนำขยะติดเชื้อ ขยะอุตสาหกรรม หรือขยะอันตรายตามวรรคหนึ่งมาทิ้งปนกับขยะชุมชนทั่วไป

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำขยะหรือสิ่งของที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการจัดหรือทิ้งไว้ในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ การยื่นคำขออนุญาต การอนุญาต และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่อนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ให้สำนักงานมีหน้าที่อนุญาตหรือควบคุมดูแลขยะหรือสิ่งของที่ใช้แล้ว และมีอำนาจในการกำจัดขยะหรือสิ่งของที่ใช้แล้วที่มีการนำเข้ามาโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง แต่ถ้าเห็นว่ายังสามารถนำขยะหรือสิ่งของที่ใช้แล้วนั้นไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ สำนักงานอาจขาย จ่าย แจก หรือจัดการตามควร แต่ทั้งนี้ต้องมีมาตรการป้องกันเพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการใช้ขยะหรือสิ่งของที่ใช้แล้วนั้นต่อไปด้วย

ส่วนที่ ๓

การรวบรวมและการขนส่งขยะ

มาตรา ๕๔ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการควบคุมการจัดเก็บขยะตามประเภทที่ได้มีการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ การบำบัด หรือการจัดการตามวิธีการที่เหมาะสม และให้ดำเนินการจัดการขนส่งขยะไปยังสถานที่รับจัดการบำบัด หรือกำจัดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและตามมาตรฐานการบริหารจัดการขยะในแต่ละประเภทตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ การอนุญาตให้ผู้ใดประกอบกิจการรับเก็บ รวบรวม และเคลื่อนย้ายขยะ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยงานนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ

ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการรวบรวม เรียกคืน และขนส่งขยะบางประเภทที่ผู้ผลิตดำเนินการ หรือการขนส่งขยะบางชนิดที่ต้องใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ตามหลักวิชาการโดยเฉพาะ คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เงื่อนไขในการประกอบกิจการในการรวบรวม เรียกคืน และขนส่งขยะเป็นการเฉพาะได้

ประกาศตามวรรคสองให้ถือเป็นเงื่อนไขตามกฎหมายในการประกอบการพิจารณาอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการรับเก็บ รวบรวม เรียกคืน เคลื่อนย้าย หรือจัดเก็บขยะตามประเภทหรือชนิดที่กำหนด และให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการออกใบอนุญาตและผู้ขออนุญาตมีหน้าที่ดำเนินการตามประกาศนี้

ส่วนที่ ๔

การกำกับดูแลการประกอบกิจการขยะ

มาตรา ๕๖ การประกอบกิจการขยะจะต้องดำเนินการโดยมิให้เกิดอันตรายต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม การดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักวิชาการของการกำจัดขยะแต่ละประเภท การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการกำจัดขยะ การป้องกันภัยที่อาจเกิดจากการกำจัดขยะ และการนำขยะมาใช้ประโยชน์อย่างอื่น

มาตรา ๕๗ การประกอบกิจการขยะไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการหรือผู้ที่คณะกรรมการมอบหมาย

ในการออกใบอนุญาต ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและอายุใบอนุญาต ให้สอดคล้องกับขนาดและลักษณะของการประกอบกิจการขยะประเภทต่าง ๆ โดยให้คำนึงถึงภาพรวมของการบริหารจัดการขยะ ปริมาณขยะ ผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และการลงทุน รวมถึงลักษณะการแข่งขันของกิจการแต่ละประเภท และอาจกำหนดเงื่อนไขเป็นการเฉพาะรายด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ต้องมีการจัดรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดประกอบในการขออนุญาตด้วย ยกเว้นขนาดและลักษณะของการประกอบกิจการขยะนั้นเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การกำหนดประเภท ขนาด และลักษณะของกิจการขยะที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลสถิติ คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้กิจการขยะที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามวรรคสามเป็นกิจการที่ต้องมาแจ้งรายละเอียดการดำเนินการต่อสำนักงานก็ได้

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารหรือมีกิจกรรมใด ๆ เพื่อประกอบกิจการขยะ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายของท้องถิ่น กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงาน กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคณะกรรมการต้องขอความเห็นจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่าง ๆ

ดังกล่าว และหน่วยงานดังกล่าวต้องแจ้งความเห็นพร้อมทั้งจำนวนค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามกฎหมายนั้น ๆ ให้คณะกรรมการทราบด้วย

ให้สำนักงานจัดส่งค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการเรียกเก็บตามวรรคหนึ่งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่าง ๆ เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๕๕ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕๖ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของประเภท ขนาด และลักษณะของกิจการขยะ และต้องไม่ทำให้เกิดภาระเกินสมควรแก่การประกอบกิจการขยะของผู้รับใบอนุญาต และไม่เป็นผลให้เกิดการจำกัดการแข่งขัน รวมทั้งต้องให้มีการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในระหว่างผู้รับใบอนุญาตที่ประกอบกิจการขยะในประเภท ขนาด และลักษณะเดียวกัน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) สถานที่ตั้ง และสภาพแวดล้อมของสถานประกอบกิจการขยะ
- (๒) มาตรฐานทางวิชาการ วิศวกรรม สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย
- (๓) มาตรฐานและคุณภาพการให้บริการ รวมถึงขีดความสามารถในการให้บริการ
- (๔) อัตราค่าบริการ และหลักประกันทางการเงิน
- (๕) ประสิทธิภาพในการใช้พลังงานและทรัพยากร
- (๖) ผลการวิเคราะห์ด้านเศรษฐศาสตร์
- (๗) กระบวนการในการรับฟังความคิดเห็น และทำความเข้าใจกับประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย
- (๘) มาตรการในการบรรเทาผลกระทบต่อชุมชนและสภาพแวดล้อมในพื้นที่ใกล้เคียงกับ

สถานประกอบกิจการขยะ

- (๙) ความสมบูรณ์และครบถ้วนของการรายงานข้อมูลต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๖๐ คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ มาตรฐาน วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เงินค้ำประกันการประกอบกิจการขยะ และอัตราค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการขยะ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนตามมาตรา ๗ (๒) และนโยบายด้านการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากรที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

ทั้งนี้ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้กับบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใด ๆ ที่ต้องคำพิพากษาของศาลให้ปรับหรือจำคุกฐานกระทำความผิดตามมาตรา ๕๖ และตาม ๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกินสิบปีนับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการที่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบกิจการชยะที่ต้องได้รับใบอนุญาตแต่ยังมิได้รับใบอนุญาต หยุดหรือระงับการประกอบกิจการชยะ

เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว หากผู้ประกอบกิจการมิได้ดำเนินการตามคำสั่งให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีนี้ให้ผู้ประกอบกิจการชำระค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นตามความเป็นจริงให้แก่สำนักงาน

มาตรา ๖๒ เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เงินค้ำประกันการประกอบกิจการชยะ และค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการชยะให้แก่สำนักงานแล้ว ให้คณะกรรมการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

เมื่อคณะกรรมการได้ออกใบอนุญาตแล้ว ให้เปิดเผยรายชื่อผู้รับใบอนุญาตในระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน

มาตรา ๖๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการชยะในส่วนหนึ่งส่วนใดต้องแจ้งให้สำนักงานทราบก่อนวันเริ่มประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทดลองเดินเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ก่อนการเริ่มประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งวัน เวลา และระยะเวลาการทดลองเดินเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ให้สำนักงานทราบ และสำนักงานต้องแจ้งตอบกำหนดวันและเวลาในการเดินเครื่องที่แน่นอนให้ผู้รับใบอนุญาตทราบโดยทันทีภายในเจ็ดวัน

มาตรา ๖๔ การประกอบกิจการชยะให้มีอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอยังคงอยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๕๙ และ มาตรา ๖๐ มาบังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตโอนสิทธิตามใบอนุญาตให้บุคคลอื่นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๖๐ คณะกรรมการอาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๗ ในกรณีฉุกเฉินหรือกรณีจำเป็นที่ต้องเพิ่มหรือลดปริมาณการบริหารจัดการชยะที่ได้รับอนุญาตไว้เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขการบริหารจัดการชยะของพื้นที่ข้างเคียง คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มหรือลดปริมาณการบริหารจัดการชยะได้

มาตรา ๖๘ ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเลิกประกอบกิจการขยะ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้า ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องทำการตรวจสอบการปนเปื้อนของดินและน้ำใต้ดินด้วย

ในกรณีที่มีการเลิกประกอบกิจการขยะตามประเภท ขนาด และสถานที่ตั้งตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด จะกระทบต่อความมั่นคงของการบริหารจัดการขยะของพื้นที่นั้น ๆ และยังไม่มียุติบัตรรายอื่นเข้าดำเนินการแทน คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่มีประสิทธิภาพและความเชี่ยวชาญด้านการประกอบกิจการขยะเข้าดำเนินการแทนจนกว่าจะมีผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเข้าดำเนินการแทน หรือคณะกรรมการเห็นว่าควรสั่งเลิกประกอบกิจการขยะนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เข้าดำเนินการแทนเป็นผู้รับใบอนุญาตซึ่งมีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เข้าดำเนินการแทนผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิเข้าไปและใช้สถานประกอบการขยะของผู้รับใบอนุญาตที่เลิกประกอบกิจการพลังงานตามวรรคหนึ่งได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้การให้บริการจัดการขยะดำเนินต่อไปได้ โดยหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจะต้องใช้ความระมัดระวังเพื่อสงวนรักษาทรัพย์สินของผู้รับใบอนุญาตเหมือนเช่นผู้ประกอบการขยะหรือผู้มีวิชาชีพเช่นนั้นจะพึงปฏิบัติ และหากเกิดความเสียหายแก่ผู้รับใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายนั้นจากสำนักงานได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

การแบ่งรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของการดำเนินการแทนระหว่างผู้เข้าดำเนินการแทนและผู้รับใบอนุญาตที่เลิกประกอบกิจการขยะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด ลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการให้บริการขยะ ทั้งนี้ ให้เป็นไปกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการให้บริการของผู้รับใบอนุญาตอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อสุขภาพ หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตปรับปรุงการให้บริการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดหรือมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้

หากผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไข คณะกรรมการมีอำนาจในการนำเงินค้ำประกันมาดำเนินการได้ หากเงินค้ำประกันไม่เพียงพอให้คณะกรรมการนำเงินจากกองทุนฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนจากการบริหารจัดการขยะมาใช้ได้ทันทีโดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดเชยค่าใช้จ่ายส่วนเกินนั้นต่อคณะกรรมการตามความเป็นจริง

มาตรา ๗๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดทำและส่งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการขยะซึ่งอาจรวมถึงบัญชีแสดงฐานะการเงินและงบการเงินให้แก่คณะกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๒ ในการตรวจสอบการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการขยะต้องดำเนินการโดยบุคคลที่สาม ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจดำเนินการเองหรือมอบหมายอำนาจให้หน่วยงานตรวจสอบอื่นซึ่งเป็นบุคคลที่สามที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

หมวด ๕ การหมุนเวียนทรัพยากร

ส่วนที่ ๑ การจัดการทรัพยากร

มาตรา ๗๓ ในการจัดการทรัพยากร ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบในการคัดเลือกซากผลิตภัณฑ์ใด ๆ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เป้าหมาย และแนวทางในการรับคืน จัดเก็บ รวบรวม และจัดการซากผลิตภัณฑ์

ให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกซากผลิตภัณฑ์ในวรรคหนึ่งจากผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพมากที่สุด

(๒) กำหนดให้ผลิตภัณฑ์ลักษณะใดที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าต้องมีฉลากสินค้าหรือคำอธิบาย เพื่อแสดงข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์ที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การนำกลับมาใช้ใหม่ ข้อเสนอแนะในการคัดแยกหรือกำจัดผลิตภัณฑ์นั้น ข้อมูลการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ ในกฎกระทรวง อาจกำหนดลักษณะของฉลากหรือคำอธิบายหรือเครื่องหมายอื่นใดให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ได้ทราบชัดเจนด้วยก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการหมุนเวียนทรัพยากร

(๓) ระบุหรือควบคุมปริมาณการใช้วัตถุดิบบางชนิดในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่อาจก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่คุ้มค่า มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดปริมาณขยะจำนวนมาก หรือเป็นปัญหาในการกำจัดขยะ ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงอาจกำหนดให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์มีหน้าที่รายงานการใช้วัตถุดิบ การลดปริมาณวัตถุดิบ การขออนุญาตก่อนมีการใช้วัตถุดิบนั้นหรือกำหนดเงื่อนไขอื่นได้ตามที่เห็นสมควร

(๔) กำหนดการห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่จะเป็นปัญหาในการกำจัดขยะและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง

(๕) กำหนดเครื่องหมายรับรองผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่สมควรส่งเสริมให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์นั้น เพื่อประโยชน์ในการลดปริมาณขยะหรือการนำกลับมาใช้ใหม่ตามแนวทางการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต

มาตรา ๗๔ ผู้ผลิตตามมาตรา ๗๓ มีหน้าที่ปฏิบัติตามมติที่คณะกรรมการกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีการติดป้ายแสดงมลพิษหรืออัตราการรีไซเคิลที่ผลิตภัณฑ์และต้องจัดทำระบบในการรับคืน จัดเก็บ รวบรวม และบำบัดกำจัดซากผลิตภัณฑ์ของตนเอง โดยใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต และใช้เทคโนโลยีที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

ผู้บริโภคมียหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๗๓ และส่งคืนซากผลิตภัณฑ์ตามระบบการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตจัดทำขึ้น

ให้ผู้ผลิตรับคืน จัดเก็บ รวบรวม และจัดการซากผลิตภัณฑ์โดยดำเนินการเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

- (๑) ผู้ผลิตดำเนินการเอง
- (๒) ผู้ผลิตรวมกลุ่มดำเนินการ หรือ
- (๓) ผู้ผลิตว่าจ้างผู้รับดำเนินการ

หากผู้ผลิตปฏิเสธการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ให้สำนักงานมีอำนาจในการประกาศรายชื่อของผู้ผลิตที่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และรายชื่อของผู้ผลิตที่ไม่ดำเนินการตามวรรคสามทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน

มาตรา ๗๕ ห้ามมิให้ผู้ใดรับคืน จัดเก็บ รวบรวม และจัดการซากผลิตภัณฑ์ใด ๆ ตามมาตรา ๗๓ เว้นแต่จัดทำโดยผู้ผลิตหรือผู้ที่ผู้ผลิตมอบหมายตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ผลิตตามมาตรา ๗๓ จัดทำแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ประจำปีปฏิทินเสนอต่อสำนักงานภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังนี้

- (๑) ประมาณการผลิตที่จำหน่ายในแต่ละปี
- (๒) ข้อมูลและวิธีการรับคืน จัดเก็บ รวบรวม ขนส่ง และจัดการซากผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้บริโภค
- (๓) กำหนดเป้าหมายในการรวบรวมจัดเก็บ เป้าหมายในการนำกลับมาใช้ใหม่ และเป้าหมายในการรีไซเคิล

- (๔) การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการรับคืน จัดเก็บ รวบรวม ขนส่ง และจัดการซากผลิตภัณฑ์
- (๕) การรายงานผลการดำเนินงานตาม (๑) ถึง (๔) ในรอบปีที่ผ่านมา
- (๖) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

สำนักงานมีหน้าที่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ได้รับแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้น ในกรณีมีความจำเป็นสำนักงานอาจขยายเวลาในการพิจารณาได้หนึ่งครั้ง แต่รวมระยะเวลาแล้วต้องไม่เกินสี่สิบห้าวัน ในการนี้หากสำนักงานดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว

ให้ผู้ผลิตดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นได้ แต่ไม่ตัดอำนาจของสำนักงานในการดำเนินการตามวรรคสามและวรรคสี่ในภายหลัง

กรณีที่สำนักงานเห็นว่าแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วน หรือไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ให้สำนักงานมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผลิตแก้ไขปรับปรุงแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่แก้ไขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ผู้ผลิตไม่แก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามคำสั่งของสำนักงานภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ผลิตไม่จัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๗๗ ผู้ผลิตตามมาตรา ๗๓ ต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ยื่นต่อสำนักงาน

ผู้ผลิตใดไม่ดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ให้สำนักงานมีคำสั่งให้ผู้ผลิตนั้นดำเนินการให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง

มาตรา ๗๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการประกาศหลักเกณฑ์ข้อกำหนดของการจัดตั้งศูนย์รวบรวมซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๗๓ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗๙ ให้สำนักงานมีอำนาจในการเผยแพร่แผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์และผลการดำเนินงานของซากผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตตามข้อ ๗๓ รวมถึงข้อมูลตามมาตรา ๗๖ ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ส่วนที่ ๒

มาตรการเพื่อสนับสนุนการหมุนเวียนทรัพยากร

มาตรา ๘๐ ให้กลุ่มผู้ผลิตตามมาตรา ๗๓ เสนอมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เพื่อสนับสนุนการหมุนเวียนทรัพยากรให้คณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อนที่จะออกเป็นหลักเกณฑ์ให้ดำเนินการ

มาตรการที่คณะกรรมการเห็นชอบต้องมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยต้องมีองค์ประกอบเหล่านี้เป็นอย่างน้อย

- (๑) การประเมินค่าใช้จ่ายในการรวบรวม จัดเก็บ และดำเนินการทั้งหมด
- (๒) การประเมินค่าใช้จ่ายที่ผู้บริโภคต้องร่วมดำเนินการ
- (๓) การประเมินรายได้จากการรีไซเคิลผลิตภัณฑ์

(๔) มาตรการอื่น ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ที่คณะกรรมการเห็นควรโดยคำแนะนำของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แก่ การลดหย่อนหรือเพิ่มภาษี และการจัดเก็บค่าธรรมเนียม

สำนักงานจะต้องดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียของมาตรการตามวรรคสองก่อนที่จะเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๘๑ แนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการจัดทำมาตรการเพื่อสนับสนุนการหมุนเวียนทรัพยากรตามมาตรา ๘๐ มีดังต่อไปนี้

(๑) ควรสะท้อนถึงต้นทุนที่แท้จริง และคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมของการบริหารจัดการซากผลิตภัณฑ์ให้มีประสิทธิภาพ

(๒) ควรอยู่ในระดับที่ทำให้มีการบริหารจัดการของซากผลิตภัณฑ์อย่างเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ในประเทศ

(๓) คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ทั้งผู้บริโภค ผู้ผลิต และผู้รับดำเนินการ

(๔) มาตรการที่นำเสนอต้องชัดเจน โปร่งใส และต้องประกาศเผยแพร่สูตรหรือวิธีการที่ใช้ในการคำนวณให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบ

(๕) ไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้รับใบอนุญาตอย่างไม่เป็นธรรม

มาตรา ๘๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการไม่เห็นชอบมาตรการตามมาตรา ๘๐ หากเห็นว่ามาตรการที่กลุ่มผู้ผลิตเสนอไม่เหมาะสมอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพการบริหารซากผลิตภัณฑ์ เศรษฐกิจ สังคม การลงทุน หรือเทคโนโลยี

การไม่เห็นชอบตามวรรคหนึ่งให้กลุ่มผู้ผลิตดำเนินการยื่นคำร้องขอปรับเปลี่ยนมาตรการต่อคณะกรรมการเพื่อเห็นชอบ

คณะกรรมการต้องพิจารณามาตรการตามมาตรา ๘๐ หรือคำร้องขอตามวรรคสองให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารหลักฐานครบถ้วน

มาตรา ๘๓ คณะกรรมการต้องประกาศเผยแพร่มาตรการที่ได้รับความเห็นชอบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๗
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๘๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคารหรือสถานประกอบกิจการขยะ สถานเก็บรวบรวม ขนส่ง และถอดแยกซากผลิตภัณฑ์ของผู้รับใบอนุญาตในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบกิจการ สมุดบัญชี เอกสาร

หลักฐาน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการกระทำใดของผู้รับใบอนุญาตที่อาจเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง แล้วรายงานต่อคณะกรรมการในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต ได้กระทำความผิดหรือทำให้เกิดความเสียหายเนื่องจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต

(๔) เข้าไปดำเนินการในที่ดินหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นตามที่กำหนดในมาตรา ๗๐ โดยการอนุมัติของคณะกรรมการ

เมื่อได้เข้าไปและลงมือตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ยังดำเนินการไม่เสร็จภายในเวลาทำการ จะกระทำต่อไปได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑)

พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการข่มขู่หรือเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ตามสมควร

มาตรา ๘๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคล ที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๘๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็น เพื่อป้องกันประโยชน์สาธารณะหรือ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน คณะกรรมการอาจมอบหมายหรือสั่งให้หน่วยงานของรัฐ ที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญด้านการประกอบกิจการขยะหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าครอบครองหรือ ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ของผู้รับใบอนุญาตเพื่อดำเนินการหรือสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหรือพนักงานของ ผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดได้จนกว่าเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นนั้นจะสิ้นสุดลง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานของรัฐหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องใช้ความระมัดระวัง เพื่อสงวนทรัพย์สินของผู้รับใบอนุญาตเหมือนเช่นผู้ประกอบกิจการขยะหรือผู้มีวิชาชีพเช่นนั้นจะพึงปฏิบัติ หากเกิดความเสียหายแก่ผู้รับใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับ ความเสียหายนั้นจากสำนักงานได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๘
การบังคับทางปกครอง

มาตรา ๘๙ ผู้ที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๐ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ภายในสามสิบวันนับแต่แต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง

ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่สุด

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ปรากฏแก่คณะกรรมการว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือ มาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ผลิตที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบ กระทำการ งดเว้นกระทำการ แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ผลิตที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๐ และพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๙ หรือกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๙ แต่คณะกรรมการมีมติไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ และคณะกรรมการได้มีหนังสือเตือนแล้ว ยังไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อวัน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความร้ายแรงในการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งประกอบด้วย

ในกรณีที่ไม่มี การชำระค่าปรับทางปกครอง ให้ดำเนินการบังคับทางปกครองตาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ผลิตที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบยังเพิกเฉย ไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือกรณีที่มีความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ให้สำนักงานมีอำนาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ แล้วแต่กรณี

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๙๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ รวมทั้งต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อมในการจัดการ รวมถึงการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่เสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมด้วย

มาตรา ๙๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ไม่เกินห้าเท่าของมูลค่าขยะหรือสิ่งของที่ใช้แล้วที่นำเข้ามา รวมทั้งต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อม ในการจัดการ รวมถึงการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่เสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียง สภาพเดิมด้วย

มาตรา ๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
ในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการดำเนินการออกคำสั่งให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๙๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับไม่เกินห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ รวมทั้งต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทางตรง และทางอ้อมในการจัดการ รวมถึงการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่เสียหายจากการประกอบกิจการ ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมด้วย

ในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการดำเนินการออกคำสั่งให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๙๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๑ และ มาตรา ๗๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท ตามสัดส่วนของเป้าหมายที่กำหนด

มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงปรับ ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๔ บรรดาการอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ออกให้ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุการอนุญาตหรือใบอนุญาตนั้น แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

มาตรา ๑๐๕ การประกอบกิจการขะที่ดำเนินการก่อนที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้และยังไม่มีใบอนุญาตหรือใบอนุญาต ให้ดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่ โดยมีรายละเอียดการขออนุญาตตามที่คณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

การจัดการขยะเป็นปัญหาที่สะสมมาเป็นเวลานาน เนื่องด้วยความล้มเหลวของโครงสร้างการจัดการขยะของประเทศไทย และการที่มีหน่วยงานหลายหน่วยงานจัดการขยะทำให้ขาดการบูรณาการในการบริหารจัดการขยะ ซึ่งส่งผลถึงการรวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญในการนำไปกำหนดนโยบายด้านการจัดการขยะของชาติ ส่งผลให้ประเทศมีพื้นที่บริหารจัดการขยะที่ไม่ถูกต้อง เช่น บ่อเทกองซึ่งปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมและประชาชนมากกว่า ๒,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ โดยไม่ได้มีมาตรการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนจากการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยของประชาชน นอกจากนี้ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่สนับสนุนการเกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนด้วยการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในการจัดการขยะที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ของตัวเอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดมาตรการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร โดยแบ่งออกเป็น ๘ หมวด ๑๐๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ หมวด ๑ บททั่วไป

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่และอำนาจเสนอและกำหนดนโยบาย ตลอดจนพิจารณาและให้ความเห็นชอบในการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๗)

๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ด้านการบริหารจัดการขยะ และให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากรทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการดังกล่าวทำหน้าที่กำกับการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร ออกระเบียบหรือประกาศกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร เสนอความเห็นต่อการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร ตรวจสอบการประกอบกิจการ ออกคำสั่งและกำหนดค่าปรับทางปกครอง ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนด้านการบริหารจัดการขยะและการหมุนเวียนทรัพยากร โดยมีการกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี รวมทั้งกำหนดต้องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากนี้กำหนดให้ภายในเวลาสองปีนับแต่พ้นจากตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะประกอบอาชีพหรือวิชาชีพที่เป็นผลให้ได้รับเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะมิได้ เว้นแต่เป็นการรับเงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นเพื่อสำหรับศึกษาหรือวิจัยในฐานะอาจารย์หรือผู้ปฏิบัติงานทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา และให้กรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

นอกจากนี้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาหรือกระทำการอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจขอให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ และกำหนดให้ก่อนการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใดของคณะกรรมการซึ่งจะมีผลกระทบต่อบุคคล กลุ่มบุคคล หรือผู้รับใบอนุญาต ให้คณะกรรมการเปิดเผยสาระสำคัญของระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดนั้น และเปิดโอกาสให้บุคคล กลุ่มบุคคล หรือผู้รับใบอนุญาตที่จะได้รับผลกระทบนั้น แสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ โดยการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งใดของคณะกรรมการให้มีการบันทึกมติที่ประชุมพร้อมข้อเท็จจริงและเหตุผลซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งนั้นไว้ในรายงานการประชุมของคณะกรรมการ และให้สำนักงานสุปรายงานการประชุมของคณะกรรมการไว้ในรายงานประจำปีของสำนักงาน ซึ่งต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่กรรมการเข้าประชุมและขาดประชุม และต้องมีการตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่แก่ผู้สนใจหรือลงในระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานด้วย (ร่างมาตรา ๘ ถึง ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๓ หมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและหมุนเวียนทรัพยากร

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการขยะและหมุนเวียนทรัพยากร เป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งมิได้เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ

โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ รับเรื่องร้องเรียน ศักขารวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูล จัดทำประมาณการรายรับและรายจ่ายของสำนักงาน และปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน และกิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

นอกจากนี้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจอรรถาธิบาย ข้อบังคับ หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงาน และให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงาน โดยให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกและแต่งตั้งเลขาธิการ ซึ่งเลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ และให้เลขาธิการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

สำนักงานอาจมีรายได้และทรัพย์สินจากรายได้หรือผลประโยชน์อันได้มาจากการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ และดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน และให้สำนักงานมีอำนาจครอบครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับการบัญชีของสำนักงานและกองทุนให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีการแยกบัญชีอย่างชัดเจน รวมทั้งต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงานและกองทุน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง และให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรี สถาปนาพระราชกฤษฎีกาและวุฒิสภาทุกสิ้นปีงบประมาณ และเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๔๒)

๒.๔ หมวด ๔ การบริหารจัดการขยะ

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการบริหารจัดการขยะ โดยแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังต่อไปนี้

๑) ส่วนที่ ๑ การบริหารจัดการขยะ

บทบัญญัติในส่วนนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้มีการบริหารจัดการขยะให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ กำหนดแนวทางให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการบริหารจัดการขยะ กำหนดการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดแนวทางในการลดการเกิดขยะและการนำกลับมาใช้ใหม่ กำหนดมาตรฐานในการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง และประสานความร่วมมือระหว่างผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะทุกประเภท กำหนดเป้าหมายในการบริหารจัดการขยะ ตลอดจน

ให้มีอำนาจกำหนดแนวทางการดำเนินการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานเอกชน ผู้ผลิต เป็นผู้จัดให้มีการบริหารจัดการขยะ (ร่างมาตรา ๔๓ ถึงร่างมาตรา ๔๖)

๒) ส่วนที่ ๒ หน้าที่ของผู้ก่อให้เกิดขยะ

บทบัญญัติในส่วนนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดหน้าที่ของผู้ก่อให้เกิดขยะ และกำหนดให้ผู้ก่อให้เกิดขยะจะต้องให้ความสำคัญต่อการนำกลับมาใช้ใหม่มากกว่าการกำจัด ยกเว้นในกรณีที่มีการนำกลับไปใช้ใหม่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยสูงกว่าการกำจัด และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งกำหนดหน้าที่ของผู้ก่อให้เกิดขยะภายในระยะเวลาที่กำหนด นอกจากนี้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการขยะตามกฎหมายมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูล ให้คำแนะนำ และทำความเข้าใจให้ผู้ก่อให้เกิดขยะทราบหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง และกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย อาคารชุด ร้านค้า ตลาด ห้างสรรพสินค้า สถานประกอบการ โรงงาน สถานที่ทำงาน สถานพยาบาล หรือสถานที่ใด ๆ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับขยะที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในอาคารสถานที่ที่ตนเป็นเจ้าของหรือครอบครอง และห้ามมิให้ผู้ใดนำขยะหรือสิ่งของที่ใส่แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อกำจัดหรือทิ้งไว้ในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ (ร่างมาตรา ๔๗ ถึงร่างมาตรา ๕๓)

๓) ส่วนที่ ๓ การรวบรวมและการขนส่งขยะ

บทบัญญัติในส่วนนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการควบคุมการจัดเก็บขยะตามประเภทที่ได้มีการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ การบำบัด หรือการกำจัดตามวิธีการที่เหมาะสม และให้ดำเนินการจัดการขนส่งขยะไปยังสถานที่รับจัดการ บำบัด หรือกำจัดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและตามมาตรฐานการบริหารจัดการขยะในแต่ละประเภทตามที่คณะกรรมการกำหนด และกำหนดให้การอนุญาตให้ผู้ใดประกอบกิจการรับเก็บ รวบรวม และเคลื่อนย้ายขยะ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยกฏนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากนี้กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดนโยบายและแนวทางการกำหนดอัตราค่าบริการในการประกอบกิจการขยะ (ร่างมาตรา ๕๔ ถึงร่างมาตรา ๕๕)

๔) ส่วนที่ ๔ การกำกับดูแลการประกอบกิจการขยะ

บทบัญญัติในส่วนนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้การประกอบกิจการขยะจะต้องดำเนินการโดยมิให้เกิดอันตรายต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม การดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักวิชาการของการกำจัดขยะแต่ละประเภท การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการกำจัดขยะ การป้องกันภัยที่อาจเกิดจากการกำจัดขยะ และการนำขยะมาใช้ประโยชน์อย่างอื่น และการประกอบกิจการขยะไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการหรือผู้ที่คณะกรรมการมอบหมาย ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารหรือมีกิจกรรมใด ๆ เพื่อประกอบกิจการขยะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการ

ควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายของท้องถิ่น กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงาน กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนดต้องคำนึงถึงความแตกต่างของประเภท ขนาด และลักษณะของกิจการขยะ และต้องไม่ทำให้เกิดภาระเกินสมควรแก่การประกอบกิจการขยะของผู้รับใบอนุญาต และไม่เป็นผลให้เกิดการจำกัดการแข่งขัน รวมทั้งต้องให้มีการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในระหว่างผู้รับใบอนุญาตที่ประกอบกิจการขยะในประเภท ขนาด และลักษณะเดียวกัน

นอกจากนี้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการที่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบกิจการขยะที่ต้องได้รับใบอนุญาตแต่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตหยุดหรือระงับการประกอบกิจการขยะ หากผู้ประกอบกิจการมิได้ดำเนินการตามคำสั่งให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีนี้ให้ผู้ประกอบกิจการชำระค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นตามความเป็นจริงให้แก่สำนักงาน ในกรณีฉุกเฉินหรือกรณีจำเป็นที่ต้องเพิ่มหรือลดปริมาณการบริหารจัดการขยะที่ได้รับอนุญาตไว้เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขการบริหารจัดการขยะของพื้นที่ข้างเคียง คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตเพิ่มหรือลดปริมาณการจัดการขยะได้ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการให้บริการของผู้รับใบอนุญาตอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อสุขภาพ หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตปรับปรุงการให้บริการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดหรือมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๕๖ ถึงร่างมาตรา ๗๒)

๒.๖ หมวด ๖ การหมุนเวียนทรัพยากร

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการหมุนเวียนทรัพยากร โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังต่อไปนี้

๑) ส่วนที่ ๑ การจัดการทรัพยากร

บทบัญญัติในส่วนนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ในการจัดการทรัพยากรให้ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจให้ความเห็นชอบในการคัดเลือกซากผลิตภัณฑ์ใด ๆ กำหนดให้ผลิตภัณฑ์ ลักษณะใดที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าต้องมีฉลากสินค้าหรือคำอธิบาย ระบุหรือควบคุมปริมาณการใช้วัตถุดิบ บางชนิดในการผลิตผลิตภัณฑ์ กำหนดการห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่จะเป็นปัญหา และกำหนดเครื่องหมายรับรอง ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่สมควรส่งเสริมให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์นั้น นอกจากนี้ กำหนดให้ผู้ผลิตมีหน้าที่ปฏิบัติตามมติที่คณะกรรมการกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีการติดป้ายแสดงมลพิษ หรืออัตราการรีไซเคิลที่ผลิตภัณฑ์ และผู้บริโภคมีหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ และส่งคืนซากผลิตภัณฑ์ตามระบบการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตจัดทำขึ้น อีกทั้งกำหนดให้ผู้ผลิตจัดทำแผน ความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ประจำปีปฏิทินเสนอต่อสำนักงาน โดยสำนักงานมีหน้าที่พิจารณา ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ได้รับแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้น และผู้ผลิต ต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ยื่นต่อสำนักงาน นอกจากนี้กำหนดให้

คณะกรรมการมีอำนาจในการประกาศหลักเกณฑ์ข้อกำหนดของการจัดตั้งศูนย์รวบรวมซากผลิตภัณฑ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๗๓ ถึงร่างมาตรา ๗๕)

๒) ส่วนที่ ๒ มาตรการเพื่อสนับสนุนการหมุนเวียนทรัพยากร

บทบัญญัติในส่วนนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้กลุ่มผู้ผลิตเสนอมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เพื่อสนับสนุนการหมุนเวียนทรัพยากรให้คณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อนที่จะออกเป็นหลักเกณฑ์ให้ดำเนินการ มาตรการที่คณะกรรมการเห็นชอบต้องมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย คือ การประเมินค่าใช้จ่ายในการรวบรวม จัดเก็บ และดำเนินการทั้งหมด การประเมินค่าใช้จ่ายที่ผู้บริโภคต้องร่วมดำเนินการ การประเมินรายได้จากการรีไซเคิลผลิตภัณฑ์ และมาตรการอื่น ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ที่คณะกรรมการเห็นควรโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แก่ การลดหย่อนหรือเพิ่มภาษี และการจัดเก็บค่าธรรมเนียม โดยกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจในการไม่เห็นชอบมาตรการนั้น หากเห็นว่ามาตรการที่กลุ่มผู้ผลิตเสนอไม่เหมาะสมอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพการบริหารซากผลิตภัณฑ์ เศรษฐกิจ สังคม การลงทุน หรือเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๘๐ ถึงร่างมาตรา ๘๓)

๒.๗ หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือสถานประกอบกิจการขยะ สถานเก็บรวบรวม ขนส่ง และถอดแยกซากผลิตภัณฑ์ของผู้รับใบอนุญาตในเวลาทำการของสถานนั้น มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง แล้วรายงานต่อคณะกรรมการในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตได้กระทำความผิดหรือทำให้เกิดความเสียหาย และเข้าไปดำเนินการในที่ดินหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นตามที่กำหนดโดยการอนุมัติของคณะกรรมการ และกำหนดให้ในกรณีที่มิเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเพื่อป้องกันประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน คณะกรรมการอาจมอบหมายหรือสั่งให้หน่วยงานของรัฐที่มีประสิทธิภาพและเชี่ยวชาญด้านการประกอบกิจการขยะหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าครอบครองหรือใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ของผู้รับใบอนุญาตเพื่อดำเนินการหรือสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหรือพนักงานของผู้รับใบอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดได้จนกว่าเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นนั้นจะสิ้นสุดลง (ร่างมาตรา ๘๔ ถึงร่างมาตรา ๘๘)

๒.๘ หมวด ๘ การบังคับทางปกครอง

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนด มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่สุด และกำหนดขดีให้ในกรณีที่ปรากฏแก่คณะกรรมการว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ผลิตที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบกระทำการ งดเว้นกระทำการ แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

อีกทั้งกำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ผลิตที่ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามบทบัญญัติที่กำหนด และพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ หรือกรณีที่มีการอุทธรณ์ แต่คณะกรรมการมีมติไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ และคณะกรรมการได้มีหนังสือเตือนแล้วยังไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อวัน และในกรณีที่ไม่มีค่าปรับทางปกครอง ให้ดำเนินการบังคับทางปกครองตามส่วนที่ ๘ การบังคับทางปกครอง หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (ร่างมาตรา ๘๙ ถึงร่างมาตรา ๙๑)

๒.๙ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

บทบัญญัติในหมวดนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนด และกำหนดให้มีบทเพิ่มโทษสำหรับผู้ที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกหรือปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่ หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๙๒ ถึงร่างมาตรา ๑๐๓)